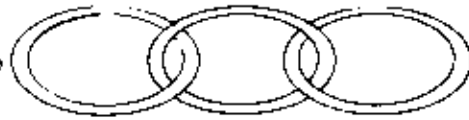

TW-nytt

Conservare - Illuminare - Inspirare

Juni/Juli 1975

Plikter og rettigheter.

Lov for Underordnede Loger er interessant lesning, og det er vel verd en gang imellom å fornye bekjentskapet med den. Det skulle jo være unødvendig å minne om det da enhver bror har den i sin eie og burde ha kjennskap til det fundament som Logen er bygget på.

Innledningsvis gir den opplysning om struktur, oppbygning, administrasjon, gradpasseringer og hvilke saker som kan behandles i de forskjellige grader, medlemmenes plikter og rettigheter m.v.. Den gir i detalj beskrivelse av valgembetsmenns gjøremål og arbeidsområde og de valgte nemnders arbeidsoppgaver.

Det er så langt fra min mening - nyvalgte embetsmenn - å gi dere en belæring om de plikter og oppgaver dere står overfor. Jeg antar at dere forlengst nøye har studert loven og de plikter som dere der er pålagt og som dere har påtatt dere. Naturligvis er det en ære å bli valgt til embetsmann i Logen, men la oss erkjenne at det også er 2 krevende arbeidsår. Det er de valgte embetsmenn som har ansvaret for Logens drift og brødrenes trivsel, og arbeidsområdet er mangfoldig.

Har da ikke vi alminnelige brødre noen plikter? Vi som ikke er valgt eller utnevnt burde vel også ta del i de mangeartede oppgaver som forekommer i Logen. Nå er jeg klar over at mange av brødrene er eldre av år og har visse vansker med å påta seg

hjelpende verv, men like sikkert er det at en rekke av brødrene ønsker å bli aktivisert.

Senere i denne utgave av TW-nytt er det 2 artikler som omhandler aktiviteter i vårt utadvendte arbeide. Arbeidet med de handicapede. I begge de omhandlede tilfeller vet jeg at det er mange tunge løft å ta som medfører fysiske anstrengelser og passer best for våre yngre brødre.

22 Klubben ber om noe så enkelt som PR for sitt arbeidsområde - at det blir bedre kjent blant Logens brødre at slikt arbeide eksisterer. De ber om at de av oss som ikke deltar aktivt, en gang imellom kan møte opp og overvære deres tilstelninger for yngre handicapede. De få av brødrene som arbeider med dette, ønsker en bredere oppslutning om sine arrangementer. Kjære brødre - la oss gi disse våre brødre den støtte at de kan ha følelsen av at det er Logen som står bak dette arbeide. Kan hver enkelt av oss medvirke til at dette er en inspirasjon til fortsatt innsats, så la oss hjelpe med dette enkle krav.

Jeg takker også for fyldig innberetning fra turen med de handicapede til "Onkel Evald" i Århus. Jeg håper at alle brødrene tar seg tid til å lese den nøye. Da vil dere oppdage at arbeidet for de fysisk hemmede ikke er av de enkleste. Det er mangt et tungt tak som skal tas, og vi kan kanskje undres over at det finnes brødre som ofrer tid på dette, men de gjør det i overbevisning om at de gir disse mennesker troen på å være som andre på tross av sitt handicap. De er med på å gi dem noen lyse dager i samvær med andre som gjør livet lettere å leve.

Vi er sikkert alle klar over at til slike arrangementer trenges det penger. Det er Sosialnemnda som har budsjettet til dette vårt utadvendte arbeide. Når de fra tid til annen anmoder om hjelp ved sine Sosialaftener eller andre anledninger, så la oss gi en støttende hånd.

La oss heller ikke glemme vårt innadvendte arbeide. Våre egne som er syke i hjem eller sykehus. La oss forkorte tiden for dem med et besøk som sikkert er en hyggelig avveksling når man er henvist til sykesengen. Glem heller ikke de av våre som bor i Aldershjemmet eller Sykehjemmet. Jeg vet at det er flere av våre Rebeka Loger som fra tid til annen lager aftener for såvel de syke i Sykehjemmet som for de som bor i Aldershjemmet.

Det er sikkert nok av aktiviteter uten at dette i detaljer nedskrives i en lov om hva vi skal gjøre. Det å hjelpe andre er Odd Fellow-gjerning i praksis og som vi oppdras til i hvert eneste møte i Logen og ved våre gradgivninger.

Jeg vil også minne om br. Stor Sires nyttårshilsen ved siste årsskiftet hvor han uttalte at det for 1975 ikke skulle settes i sene større hjelpetiltak i det utadvendte arbeide, men at hver enkelt søster og bror praktiserer Odd Fellow-gjerningen i dagens samfunn.

Jeg begynte med å si at Lov for Underordnede Loger var interessant lesning. La meg slutte med at når du tar for deg loven, glem ikke å lese forordene til denne som inneholder hele Odd Fellow-tankens fundament.

22. Klubben - Hva er det?

For ca. 5 år siden fikk vår loge igjennom Arne Oddvald kontakt med fru Gunnvor Nerby. "Tante Gunnvor" er leder for Rikshospitalets barnehage hvor man blant annet har fysikalsk behandling av cerebral parese barn. Tante Gunnvor uttrykte et ønske om at CP barn holdt kontakten med hverandre etter at de sluttet hos henne og kom over i skolepliktig alder - noen på spesialskoler, andre i "vanlige" skoler. CP barn føler et spesielt fellesskap og flere av barna var under pleietiden i barnehagen blitt bestevenner. Dessuten var det nyttig, sett fra behandlingsmessig synspunkt, å holde kontakten etter at barna mistet den regelmessige kontakt med barneavdelingen.

Med dette som bakgrunn ble 22 Klubben stiftet.

Det første møtet ble holdt på Frambu, et senter for handicapede barn. Møtet ble en vellykket "boller og brus fest" hvor barna hygget seg sammen. Det første møtet inspirerte til fortsatt arbeid. Vår loges sosialnemnd i samarbeid med tante Gunnvor begynte nå å arrangere regelmessige 22 Klubbmøter. Det var en forutsetning at barnas foreldre ikke skulle belastes på klubbdagen. Det var derfor vår loges brødre som skulle sørge for transporten til og fra det nye møtestedet, Berg Hovedgård.

Klubbens første formann var Arnfinn Evje. Han, i samarbeid med sosialnemnda og tante Gunnvor, dannet nå en "ordentlig klubb" med faste møtedager en gang i måneden med medlemskort og kontingent. Kontingenten er bare symbolsk, 2 kroner i året.

Den første mandag i hver måned fra høsten til sommeren er det 22 Klubbmøte på Berg Hovedgård fra kl. 18.30 - kl. 20.30. Berg Hovedgård ligger ved Ullevål Hageby, og det er som sagt brødrene som står for kjøringen. Barna kommer fra alle kanter av Oslo og Oslo omegn. Kjøringen blir inndelt i ruter, og før møtedagen tar formann i 22 Klubben kontakt med brødrene for å arrangere henting av barna. For hvert møte er det behov for 5-6 brødre til denne kjøringen.

Møtene arter seg litt forskjellig fra gang til gang. Det er en blanding av underholdning og egne aktiviteter. Barna er veldig glad i musikk. Dans f.eks. synes de er kjempegøy. Selv om danseferdighetene varierer fra å sitte i rullestol og bli trillet på gulvet, til egne noe usikre trinn, er rytmen tydeligvis fengslende og rytmesans det har disse barna som alle andre barn.

Vi arrangerer også egne bingokvelder med gevinster til alle. Det blir dessuten arrangert karneval og vi tar barna med på teateraftener.

Vi som aktivt arbeider med CP barna håper at flest mulig av brødrene nytter anledningen til å være med på 22 Klubbens arbeid. Du kan være med på å gjøre 22 Klubben til et hyggelig sted å være for barna, og du vil finne at du har stor glede av arbeidet selv også. Ta kontakt med en av medlemmene i Sosialnemnda eller med meg, og vi skal sette navnet ditt opp på vår kjøreliste. Det er sikkert flere av logens brødre som vil finne en interessert tilhørerskare for sine "skjulte talenter". Din utmerkede sangstemme eller eminente fingerferdighet kan bidra til at våre 22 Klubbmøter blir "helmax" for barna.

Vi sees på neste møte!

J.E.E.

Ønsketur for funksjonshemmede til Århus.

Onsdag 21. mai satte 20 funksjonshemmede og 11 hjelpere (hvorav 3 fra vår loge) kùrsen mot Århus, til en ukes opphold som etter programmet burde bli en drømmeuke.

Foranledningen til turen var en invitasjon fra den for brødrene så kjente "Onkel Evald" til Røde Kors avd. Frogner og loge Ths. Wildey. Samarbeidet mellom "Onkel Evald" og Røde Kors avd. Frogner strekker seg langt tilbake i tiden. Vår loge kom inn på et noe senere tidspunkt, men har fra da deltatt fullt ut i arrangementene via vår Sosialnemnd. Hvert annet år har vi besøk av funksjonshemmede fra Danmark, og det påfølgende år arrangerer vi turen til Århus.

Turen fikk ikke den beste starten idet "Terje Vigen", som skulle frakte oss nedover, plutselig måtte innstille sine reiser. Imidlertid ble transporten ordnet ved at "Onkel Evald" sendte en buss opp for å hente oss. Så i relativt løftet stemning steg vi ombord på Palékaia og hadde foran oss en bussreise på ca. 13 timer bare avbrutt av fergen fra Sverige til Danmark. Med noen lengre pauser på veien gikk alt greit inntil vi kom ombord i Europafergen. Det blåste da liten storm, og turen som

vanligvis skulle ta 3½ time tok 4½ time. Overfarten skal her forbigåes i all stillhet, men det kan forsikres at de fleste ikke følte seg helt på topp. Så ankomsten til hotell Gellerup litt utenfor Århus kl. 00.30 med derpå følgende køying, var en herlig opplevelse for samtlige.

Torsdag begynte med en noe sen frokost, for deretter å oppdage at hotellet lå rett ved siden av et stort shoppingssenter. Dette var meget populært blant de funksjonshemmede, idet rullestolene uten problemer kunne kjøres helt inn i butikkene. Det virket derfor som det var unødvendig å arrangere handletur til Århus.

Etter lunsj var vi invitert hjem til kaffe og kaker hos en av "Onkel Evald's" medhjelpere. Der fikk vi en oppdekning som bare kan beskrives gjennom en stappfull mave. I det hele tatt var turen mer eller mindre bygget opp på mat og atter mat. Det var ikke engang mulig å bli sulten mellom måltidene.

Kvelden var til egen disposisjon, og de fleste benyttet anledningen til å gå tidlig til sengs for å være frisk og uthvilt til dagen etter.

Fredag var vi først i Århus Domkirke hvor vi lyttet til en orgelkonsert, for deretter å bese kirken med dens mange severdigheter. Samtlige deltagere dro så til Rådhuset, hvor byens borgermester hadde invitert til solid lunsj. Her ble det holdt diverse taler hvor samarbeid og vennskap over landegrensene ble spesielt fremhevet.

Kvelden tilbrakte vi hos bestyrerparet på St. Olavs Pleiehjem (tilsvarende vårt eget Odd Fellow hjem), hvor vi ble servert ost og vin. Stemningen ble meget løftet utover kvelden med allsang og gitarspill.

Lørdag besøkte vi St. Olavs Pleiehjem og ble vist omkring av våre verter fra dagen før. Hjemmet var innredet meget praktisk, og gjennom samtaler med beboerne fikk vi klart inntrykk av trivsel og velvære.

Etter lunsj på hotellet var vi invitert til kaffe og omvisning på Lyngby gård - et stykke utenfor Århus. Det viste seg ved fremkomsten å være et praktfullt gods med 2.500 mål jord og ca. 380 kyr, meget moderne drevet. Hovedbygninger var fredet og oppført i bindingsverk. Vi var rundt og beså oss overalt og ble mektig imponert over dansk jordbruksdrift.

Kvelden tilbrakte vi hos en annen av "Onkel Evald's" hjelpere som bestyrte en stor idrettshall. Her fikk vi se folkevisedans og høre felespill, samt at vi hadde et hyggelig samvær etterpå i idrettshallens selskapslokaler.

Søndag opprant med strålende vær, og vi gledet oss alle til bussturen ned til Legoland. Spaserturen rundt i dette området var en opplevelse for store og små - vi hadde alle en følelse av å gå inn i barndommens eventyrland.

Kvelden var til fri disposisjon - noe de fleste var glade for, idet programmet forøvrig var temmelig hardt. Men i hotellet og dets nærhet var det både restauranter og nattklubber, så de sprekete av deltagerne kunne fritt få utfolde seg som de ønsket.

Mandag formiddag var fri til shopping, og en del reiste da inn til Århus, for å oppdage at det samme var å få kjøpt i shoppingsenteret ved hotellet.

Kvelden ble avsluttet i loge nr. 53 Fraternitas' regi ute på Varna. Vi hadde først en høytidsstemt stund inne i logesalen med taler, sang og musikk. Deretter var det hyggelig samvær i selskapslokalene, med logens brødre samt danske handicapede fra fjorårets besøk i Norge. En kveld som sent vil bli glemt både på grunn av hyggen og av stedets spesielle utforming og farver. Undertegnede skal ikke komme noe nærmere inn på lokalenes utsmykning, idet enhver bør ha rett til å ha sin egen oppfatning av hva som er pent og stygt. Men besøket på toalettet overskred de dristigste fantasier.

Tirsdag startet vi så på hjemveien som gikk med buss til Fredrikshavn, deretter ferge til Larvik og buss derfra inn til Palékaaien i Oslo. Denne reisen gikk uten komplikasjoner, og vel hjemme var alle enige om at bedre turopplegg og hyggeligere samvær kunne man ikke ha hatt. Vi var alle "Onkel Evald" og hans hjelpere en stor takk skyldig for en minnerik opplevelse.

Mange har spurt undertegnede etter reisen hva vi som hjelpere gjorde på turen. Til det er å svare at det er lettere å fortelle hva vi ikke gjorde. Når man er funksjonshemmed på enkelte områder, er hjelperen tilstede for å replassere denne mangel. Det kan være å kle av og på, hjelpe til med vask og toalettbesøk, bære ut og inn av busser, trille rullestoler, foreta butikkbesøk osv. osv. Undertegnede kan forsikre at det var et slit, men et hyggelig slit med bare takknemlighet i retur. Og alle hjelpere var også enige om at hvis det passet ville turen taes om igjen om 2 år.

A.E.

Så ønsker jeg alle en god og helsebringende sommer med hvile og avkobling fra hverdagen.

Vel møtt i Logen igjen tirsdag den 26. august kl. 19.30 for installasjon av nye embetsmenn. La oss alle ta et krafttak kommende termin og være flittige møtere og understøtte de nye embetsmenn i deres arbeide.

AGje.